

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, julij 1986

7. čisło · ISSN 0032-4132 · Lětnik 39

Bojosć abo dowěru?

K Bohu chcu nadźiju měć a nohcju so bojeć. Što móža mi čłowjekojo činić?
(Ps. 56,5)

Štož pućuje, dožiwi druhdy zapozdženje čaha. Mi so srjedź januara tak džěše, hdyž chcych wot Lipska do Budyšina. Dvě hodźiny pozdžišo dojdžechmy hakle do Budyšina, a to tohodla, dokelž běše po puću žona z jěduceho čaha skočila a sebi z tym žiwjenje wzała. Njeznaju ju a njewěm, čehodla je wona to činiła, ale móžu sebi myslić, zo njewidžeše drugeho puća. Hač bě so wona podarmo pomocy w swojej nuzy nadźijała?

Psalm 56 rěči tež wo čłowjeku, kotryž wupuća njewidži a tak skoro žaneje nadźije wjac nima. Ale spěwar tutoho psalma njewidži wupuć w smjerći, ale w nadźiji k Bohu. „K Bohu chcu nadźiju měć a nohcju so bojeć. Što móža mi čłowjekojo činić?“

Modler tutoho psalma so potajkim čłowjekow boji, kiž móža jemu něšto zleho načinić, ale wón njezadwěluje. Wón staji swoju nadźiju na Boha a so jemu dowěri. Kak pak je to pola nas?

Tež my so wšelakich wěcow bojimy. Snano nic tak jara druhich čłowjekow, ale za to druhich podawkow, kaž na přikład chorosćow abo smjerće. Móžemy pak tež my prajić kaž modler w Starym zakonju „K Bohu chcu nadźiju měć a nohcju so bojeć?“ Kak dostanjemy dowěru do Boha kaž spěwar tutoho psalma?

Myslu sebi, zo słuša psalm k modlitwam, kiž so na Božich službach w templu wuspěwachu. A mnozy, kiž běchu zadwělowani a w nuzy, su pytnyli: Tu so na toho pokazuje, kiž je móćniši hač to, čehož so boju. A to móžemy tež my spóznać, jeli njespěwamy nam derje znate sady na kemšach jenož, dokelž je to tak z wašnjom, ale hdyž při tym na to myslimy, štož wone nam praja. Hdyž nam farar praji: „Knjez budž z Tobu“ abo „Knjez požohnuj Tebje a zwarnuj Tebje“, potom je to wjac hač prózdna formula. Naša wotmołwa móže potom jenož rěkać:

„K Bohu chcu nadźiju měć a nohcju so bojeć.“

A to tež potom, hdyž mamy problemy a nuzu. Što waži za nas wjac: bojósć před něčim abo dowěra do Boha? Za mnje plaći:

„K Bohu chcu nadźiju měć.“

po A. B.

Prawda nima ničo činić z Ličbu tych, kiž su wo njej přeswědčeni.

Jelizo so wy wobroćiće a budžeće změrom, budže wam pomhane: w mjelčenju a w nadźiji budže waša sylnosť.

(Jez. 30,15)

Foto: Maćij

Rjenje sy wšitko stworil, Božo Stworiciel, zelene runiny, nad kotrymiž wětřik zдалoka přichadža, hory ze swojimi schowanymi dolami, morjo a pusciny, najkrućišu samotnosť, z ničim druhim hač z pěskom, slóńčkom a hwězdami, zo by čłowjek k sebi přišol a k tebi.
Do rukow čłowjekow sy wšitko dał: zawdawak a nadawk z dobom — my, kak wróćimy tebi zawdawak?
(Renate Borg)

Ewangelska cyrkej w Pólskej

Ewangelska cyrkej w Pólskej je w zańdženych lětach po podacu ewangelskeho profesora teologije Jana Gryniakowa (Warsawa) z přestupjenjom 5 000 sobustawow dobyła. Předewšěm za mlódsich ludźi z kruhow inteligency je ewangelska cyrkej w přiběracej měrje atraktiwna, mjenje Gryniakow, kotryž wući na Křescanskej teologiskej akademiji we Warsawje, při přednosku na Augustana wysokej šuli w Neuendel-

telsau (Bayerska). Při wšem postupje pak spaduje cyłkowna ličba sobustawow. Gryniakow pokaza na mnohe měšane mandželstwa mjez protestantami a katolikami, kotrychž džěci kubłaja so z 95 procentami katolsece. Tohodla je džěto z mlódzinu jedyn z najwažnišich nadawkow pólskich protestantow.

„Rapidnje polěpšil“ je so po Gryniakowym mēnjenju poměr ke katolskej cyrkwi. W přiběracej měrje zajimuju so katolscy duchowni za protestantsku wučbu. K tomu přińdže, zo připóznawa so ewangelska cyrkej džen a bóle jako „pólska“ cyrkej, město kaž prjedy jako cyrkej Němcow. Wot 150 studentow Křescanskeje teologiskeje akademije, kotraž je zamołwita za kublanje wšitkich njekatolskich teologow, je po Gryniakowym wuprajenju něhdže 100 lutheranow. Wón so nadźija, zo so z tym w běhu přichodnych lět njedostatka na fararjach přewinje.

Ewangelsko-Augsburgska cyrkej w Ludowej Pólskej — tajke je oficiale pomjenowanje — ma po najmlódszej statistice Lutheroweho swětoweho zwjazka 80 000 sobustawow. (IDL)

Serbske blido bě přeprošylo

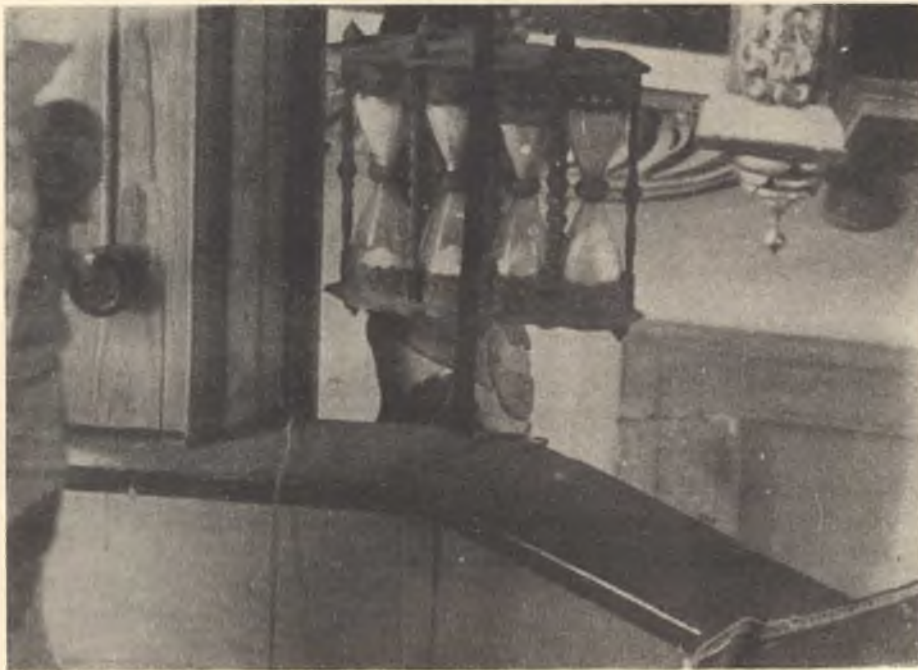
Hižo na džesac lět schadžuje so něšto króć wob lěto „Serbske blido“ – horstka młódsch a młódych ewangelskich Serbow, kiž su zwólniwi, po swojich mocach podpěrać ewangelske serbske žiwjenje. Někotrezkuli aktiwity je tutón kruh za čichim w běhu lět wuwil. Do zjawnosće stupi létsa přeni raz, a to ze swojim zarjadowanjom „Serbske blido přeprošuje“. Při tym njeběchu jenož ewangelscy Serbja přeprošeni, ale wšitcy, kiž so wo poskičenu tematiku zajmowachu. A tych bě na přemim wječorku tójšto: Dr. Hermann móžeše pónđzlu wječor, 14. apryla, na Michałskej farje wjac hač 30 připoslušarjow powitać k přednoškej sup. n. w. Gerharda Wirtha „Cyrkej w hornjoserbskich přisłowach“. Přednošowar so hižo léta ze serbskimi přisłowami zaběra a je wustojnje znaje, štož dopokazuja jeho měsačne přinoški „Mudrosć starych Serbow“ w Pomhaj Bóh, kotrež mnozy rady a ze zajimom čitaja.

Sup. n. w. Gerhard Wirth wuchadžeše w swojim přednošku z džensnišeho posudžowanja poměra serbskeho luda k cyrkwi a fararjam, kajkiž so wón w přisłowach špiheluje. Serbski lud je – tak praji wědomosć – jara kritisce na swojich duchownych zhladował, haj jich samo wusměšował. Tola, tak wjedžeše přednošowar swoje myslički dale, mamy so wosebje jako křesćanscy Serbja prašeć, hač bě to woprawdže jenčki a hłowny poměr luda k cyrkwi. Na zakładze mnohich přikładow wopodstatni G. Wirth, zo je sebj serbski lud swojich fararjow a swoju cyrkej tež jara česćil. Wjele přisłowow wupraji so wo čězi a dostojnosći duchownstwa, tamne pokazuja na to, zo je Serb w cyrkwi namakał měr, pokoj a tróšt we wšěch čězach žiwjenja. W Radyserba Wjelowej zběrce hornjoserbskich přisłowow – tak zjima G. Wirth swój přednošk – namakamy wjace pozitivnych hač negativnych wuprarenjow luda wo cyrkwi a fararjach.

Do diskusije njetrjebaše nawjedowar wječorka dr. Hermann dolho prosyć. Přitomni wuprajichu referentej swój džak za dobry přednošk. Wosebje chwalahu sebi objektivne předstajenje po-

měra serbskeho luda k cyrkwi: Přednošowar bě pozitiwne wuprarenja rozjimał, kritiske hłosy pak njezamjelčał. Zwuraznichu, zo bě so z tym trěbna korektura džensnišich nastajenjow wo tu tej problematice stala. Přitomni wobzarowachu, zo Wjelowa zběrka njeředleži w nowym wudaću, a witachu informaciju, zo přihotuje Institut za serbski ludospyt zběrku přisłowow. W dalšej diskusiji pokaza so na rjanosć přisłowow a jich bohatosć na rěčnych formach. Bohužel je džensa lědma hišće znajemy a wužiwamy. Naša rěč chudnje. Lědma štó – tež z kubłanišich Serbow – zamóže hišće z tak bohatego słowoskłada čerpać a so w tak dobrych rěčnych wobrotach zwuraznić, kaž so wone w přisłowach jewja. Na tutym polu – to bě kónčna a zdobom do přichoda pokazowaca myslička – je wjele džěla trjeba.

„Serbske blido přeprošuje“ – přeni wječork w tutym rjedže je so wotměł ze zajimawym přednoškom před zajmowanym připoslušarstwom. Tuž njezabudźće, zo sće tež Wy přeprošeni. hdyž w Pomhaj Bóh znowa čitaće: „Serbske blido přeprošuje“! T. M.

Pěskowy časnik na klětce w Budyšinku.

Přispomnjenčko

We wukładowanju hrona čitamy tež namołu, nam derje znate sady na kemšach jenož njewuspěwać, dokelž je to tak z wašnjom, ale při tym na to myslić, štož wone nam praja. Hdyž to čitach, myslach na jedne zarjadowanje we wěstěj wosadže, hdžež so Wótčenaš tak spěšnje modleše, zo njemóžach jón sobu spěwać. Njewěm, hač je to tam tak z wašnjom, a tež přičinu njeznaju. Wo to pak mi tež njeđže. Chcu jenož hišće jónu podšmórnyć, zo mamy so tak modlić, zo to jenož hoće słowa njejsu. Strach, zo so na wěšte formulacije tak zwučimy, zo sebi při tym ničo wjac nje-myslimy, je wulki – tež potom, hdyž so tak spěšnje njemodlimy, kaž sym to dožiwił. Albert

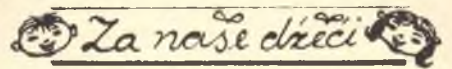
Michał Nawka

KWASNA BASEŇ

Zbožo kčej we Wašej chěži. Stajnje mjez Wamaj njech knježi horca lubosć sapaca, swěra, pokoj, jednota!

Njemějtaj sej ničo za zło, byrnjež kolo druhdy wjazlo. Sćerpnosć wšitko přewinje, z časom wšo so pominje.

„Zerja“ přeja Wamaj zbože a wšo zohnowanje Bože. Chwaltaj Boha wobstajnje, wón wšo derje powjedže. (ze zawostajenstwa Jana Róže z Chortnicy, předsydy serbskeho towarstwa „Zerja“)

Widźal – Njewidźal

Farar: „Boha hišće ničo widźal njeje...“

Bernd: „Tola, ja!“

Farar, překwapjeny: „Boha? A hdže?“

Bernd: „Njedzlu wuchodžowach so z nanom w lěsu. Tam zetkachmoj stareho muža z bělej brodu. Jako nan jeho wuhlada, wuprasny: „Mój Božo, zwotkel da so ty bjerješ?““

Boži dešćik

Dešćuje so. Po krótkim času zaso přestanje.

Heike: „To pak bě mały dešćik. To drje je sej Bóh jenož włosy wumyl.“

Wolijowa hora

Farar powěda džěcom wo Jězusu na Wolijowej horje.

Praša so Manuela: „Čehodla nož rěkaše hora Wolijowa hora?“

Na to wuprasny Pětr: „To je tola jasne! Běše tak hladka, zo su so přeco na njej wobsunyl!“ T. M.

Mudrosć starych Serbow

Wšitkim budź sprawny, někotrym pak zjawny.

To rěka: Štož rěčiš, njech je, komuž chce, wšo dyrbi być sprawne a wěrne. Wšu wěrnosć pak njetrjebaš, haj hustodosć njesměš kóždemu prajić.

Njerěč stajnje z kóždym wo swojich nuzach a starosćach a tež nic wo swojim wjeselu a zbožu. Tamny wšak to wědžeć nočce, a ty so lochce přisłodžeš na swojeho blišeho, kotrehož dla so rudziš.

A hdyž rěčiš wo třěcim čłowjeku, budź hišće wobhladniwi. Njech je to luta wěrnosć, štož maš přećiwu tamnemu rjec, mjelč! Ty njejsy sudnik, ale Bóh.

Derje tebi, hdyž maš wěrných a swěrných přećelow, z kotrymiž móžeš sebi wšo zjawnje rozpovědać. Jich ličba pak njech je mačka, jara mačka.

Gerhard Wirth

Dožiwjenja po puću

(kónc)

8. Wunoški jězby

W poslednich čisłach „Pomhaj Bóh“ sym wobsernje wo swojej jězby do Norwedskeje rozprawjał. Wézo njejsym tam jako turist pobył, ale dokelž mějach so na konferency sewjeroněmskeho konwenta wobdźelić. Na konferency přemyslowachmy wo wšelakoroscach a wo jednoće cyrkwy. Do wšelakoroscow w cyrkwi słuša tež, zo so Bože słowo we wšelakich rěčach připowěda, jeli wšelake narody do samsneje cyrkwy słušeja. Mje wosebje zajimowaše, kak so to w tutych krajach ma. Što sym wo tym nětko nazhonił?

We Finskej rěči někak 6,3 % wobydlerstwa šwedsce. Kaž so mi praješe, tworja šwedsce rěčace wosady jednu diecezu. Wosadne žiwjenje so tam w šwedskej rěči wotměwa, dokelž tam jenož finsce rěčacych njeje. Jeli su wosady dwurěčne, potom je tu wuwzaće, a každa ma Božu službu a druhe zarjadowanja w swojej rěči. Dwurěčných zarjadowanjow njeje.

W sewjeru Finskeje, Šwedskeje a Norwedskeje bydla Samoj. W Finskej maja někak 6 000 Samow. Kelko jich w Šwedskej a Norwedskej bydli, mi njemóžachu prajić, dokelž so za nich mało zajimowachu. Samoj maja bibliju, spěwarske a katechizm w swojej rěči. Bože služby so w samskej rěči wotměwaja, dalokož farar rěč wobknježi — a mało fararjow móže samsce! Wot norwedskich wobdźělnikow konferency tež zhonich, zo je so jeničke dziwadło, kiž za Samow hraješe, zawrěło. Samoj tež wjac po zwučenym wasnju ze swojimi stadnami pućować njemóžeja, přetož je so tam wulki spjaty jězor twarił. Protesty wobydlerstwa, kiž widžeše z tym swoju eksistencu wohroženu, so z namocu podusychu.

Tak daloko k někotrym problemam konferency. Wézo je so hišće wo wjele druhich problemach rěčało a jednalo. Ale wo tym nochcu rozprawjeć, dokelž by to za naš časopis přewjele było.

A.

Nowe serbske knihi

Lónčko hrónčkow

Katolskim Serbam je so poradziło, dobyć Nakładnistwo swj. Bena w Lipsku za wudawanje serbskich knihow. Mamy potajkim džensa dvě nakładnistwje, kiž prawidłownje serbsku literaturu wudawatej, „naše“ w Budyšinje a Lipsčanske. To zawěrnó njeje na škodu serbskeho pismowstwa, wosebje hdyž so dopomnimy, kajke knihi smy hižo z Lipska dostali: Sorbische katholische Lausitz, Krajan 1 do 3. Powědaj mi wo Jězusu. Dalše wudaća so přihotuja!

Najnowša kniha z Lipska budže tež njekatolskich Serbow zajimować: „Lónčko hrónčkow — Hróńčka, modlitwy a basnje k wšelakim składnosćam.“ Namakamy w njej skladnostne basnje k temam: wšědny dny, rano a wječor, kemše a Boži dom, hdy, jutry a swjatki, kwas a witanje fararja, smjerc a wěčne žiwjenje... Kwasnych basnjow je najwjac, štož ma swoju dobrou přičinu w tym, zo je jich na kwasu jako „vortragow“ najwjac trjeba. Hdže pak su basnje za narodniny a mjeny? Kniha je derje wuhotowana a so derje čita, wšako su hrónčka a basnje cyle ludowe, z ludu a za lud.

Michalska cyrkej w Budyšinje.

Mjez tymi, kiž su basnje napisali, namakamy najhušćišo mjeno Michała Nawki. Jemu, jeho stotym narodninam, je zběrka tež poswjećena. Nadeńdžech tež někotrych ewangelskich awtorow: Handrija Zejlerja, Jana Kiliana, Jana Wałtarja. Tamnych zaso pytač podarmo, Pětra Mlónka na příklad abo Hańžu Budarjowu.

Wudawaćelej M. Salowskemu je so jeničke wjetše misnjenje stało. Je zabył napisać wobsah abo register. Chceš-li nadeńć někajku baseň, dyrbiš nimale cyłu knihu přelistować. Při dokładnym pytanju namakach samo hrónčko wo mjeninach (str. 126) a někotre k narodninam (str. 236). Widžach „Lónčko hrónčkow“ w Budysekej kniharni na Marxowej mjez serbskimi nowowudacemi. Hdyž potajkim jedžeće zaso jónu do města, njezabudźće na „Lónčko hrónčkow“.

Nowy biografiski słownik

Nimale wšitko na nim je dobre: papjera, wuhotowanje, wuběr a natwar hesłow, spušćomnosć materiala, rěč, registry, kiž su so knize přidali. Wosebje praktiski je geografiski register: Spěšnje nadeńdžes tych serbskich wótěincow, kiž su so we twój wjesce narodžili abo su w njej skutkowali. W tym a druhim je spóznać hoberski postup porno přenjemu wudaću. Je nětk nastal serbski leksikon, kiž budže sej zajimowany ratar runje tak wažić kaž najwučenišy profesor. Wudawaćelskemu kolektiweji prajimy wutrobne „Zapłać Bóh“ za dokonjane džělo: Janej Šolće, Pětrej Kunze, Francej Šěnje.

Dwě drobnostce jako kritika: Zawěsće móhlo so hišće wjac fotow nadeńć. Wosebje za wosoby, kotrychž přiwnuzi su hišće žiwi, njedyrbjało tola čežo być, sej něhdže po wobraz dojeć. Za dwaceći lět budže češo!

Na stronje 212 čitamy: „... jeho woprawdžity wuznam za serbsku kulturu běše snadny.“ Tole so twjerdži wo Jaroměru Hendrichu Imišu, kotryž je sobu založil Maćicu Serbsku, zarjadował

Serbski homiletiski seminar, wutworil Lutherske knižne towarstwo, kiž je rozpredało w Serbach sta tysacy knihow! Njeh so Imišowa strategija a taktika džensa wjac njespodobatej, tak bychy sej znajmjeńša 80 % wšěch wosobow w Nowym biografiskim słowniku tutu charakteristiku bóle zaslužili hač runje wón.

Hewak wšak je na knize lědma što wustajić. Přejemy sej dalše stawizniske knihi w tutej kwalice. Jan Malink

Handrij Zejler

Džěd a wowka

Džěd

*Hdže su te dny a wječorki,
najlubša towarška,
hdžež za ruku so wodzachmy
a džěchmy spěwajo?
Te hraje a te rjane dny
su zalečite na přecy!*

Wowka

*Hdže su te šćežki kemšace
přez tuku, přez polo,
te puće, brjóžki zelene?
Wěš je, mój towaršo?
Ja před woćomaj widžu je,
te běchu tehdom rjenje.*

Džěd

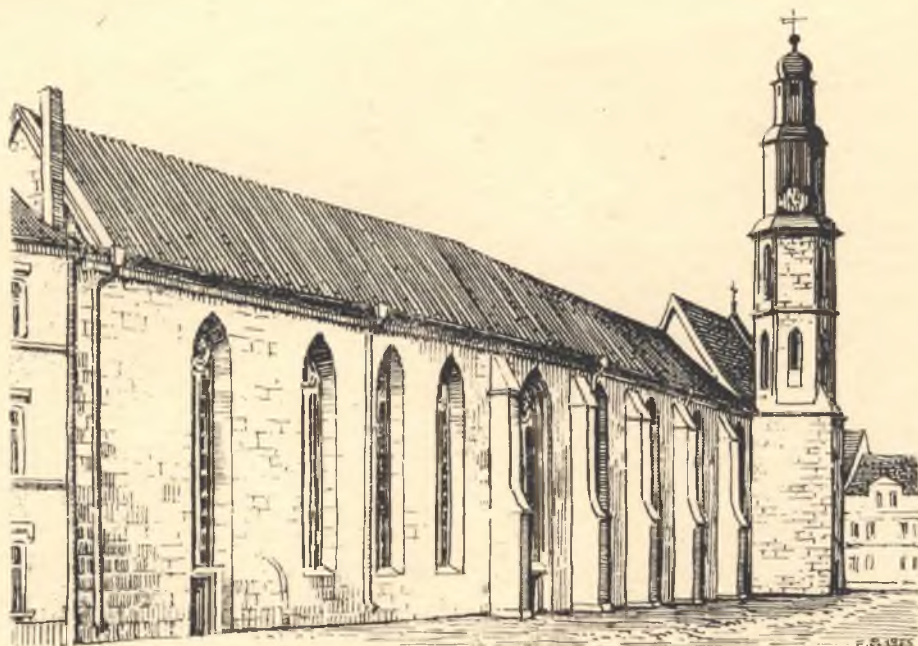
*Hdže su te štomy lisćojte
ze swojej kryćiznu;
wěš ty te lawki, twarjene
za našu bjesadu?
Wětr rozpjersil je lisćička,
te lawki wjac njesteja.*

Wowka

*Hdže su te rože, naliki
a drjewčko wonjate,
kiž rosčechu w tej zahrodzi,
hdže te su wostale?
Mi wutroba so rozruđa,
te rože wjac njekěja.*

Wobaj

*Ha hdyž sej na to pomyslu
a spomnju młodych lět,
so sylza kula po licu —
přez rjanych časow kwět.
Ach, zabudź, duša — rjeknu ja —
štož nihdy so wjac njewróca!*

Wopomnišćo za bursku wójnu w Mühlhausen. Tu přédowaše Thomas Müntzer 1525

Přeložki biblije

Po zwěsćenjach ewangelskeho biblijskeho towarstwa w NDR běše do kónca lěta 1985 biblija abo znajmjeńša jedna dospołna biblijska kniha do 1 829 rěčow přeložena. To rěka, zo je w zańdženym léće 21 biblijskich rěčow so přidružiło. Přenjoťne přeložki nastachu w sydrom afriskich a w šěsć lańskoameriskich kaž tež w pjeć rěčach Azije a Pacifiskeho ruma.

Dospołna biblija předležeše kónc 1. 1985 w 293 rěčach, a to w 117 aziskopacifiskeho ruma, w 111 afriskich, 55 europskich, sydrom sewjeroameriskich a dwěmaj lańskoameriskimaj a jednej mjezynarodnej rěči. Čežišćo přeložowanja budžeja w přichodnych lětach Afrika, Azija, Pacifik a Awstralska, hdžež přewjedže Swětowy zwjazk biblijskich towarstwow tuchwilu mnohe přeložowane projekty. Wšo dohromady džěla swětowy zwjazk na 544 přeložowanjskich a rewiziskich projektach. Fachowcy biblijskich towarstwow liča z někak tři tysac žiwymi rěčemi na wšěch kontinentach. (ena)

POWĚŠĆE

Nowy biskop w Zhorjelcu

Nowy biskop Ewangelskeje cyrkwyje Zhorjelskeho cyrkwinskeho wobwoda, dr. Joachim Rogge, je so dnja 19. apryla do zastojnstwa zapokazał. Na swjedženjskich kemšach při zapokazanju wobdžělichu so mnozy fararjo cyrkwinskeho wobwoda a Zhorjelscy wosadni. Tež wjele wukrajnych hosći a zastupnikow stata a zjawnosć bě přítomnych. Zapokazanje přewjedže předsyda rady Ewangelskeje cyrkwyje w NDR, Berlinsko-braniborski biskop dr. Gottfried Forck. Asistowašaj krajny biskop dr. Johannes Hempel (Drježdžany) a předhadnik w Zhorjelskim biskopskim zastojnstwje, biskop n. w. dr. Hanns-Joachim Wollstadt. Zapokazanje skónči so z položenjom ruki a přednjeseńjom wotow wot wodźacych cyrkwinskih zastojnikow w NDR a ekumeny. Powołanje Joachima Roggi na ewan-

gelskeho biskopa w Zhorjelcu plaći na čas žiwjenja. (ena)

Bratrowska unitatna synoda wobzamkny cyrkwinski porjad

Prowincialna synoda europsko-twjerdźiznoweje bratrowskeje synody je na swojim tyždenskim, 6. apryla zakončenym wurjadnym zeńdženju w Ochranowje wo nowoformulowanju swojeho cyrkwinskeho porjada a jednolósnyje jón wobzamknyla. W něhdže 150 paragrafach noweho porjada zawjazuju so přeni króć wosady bratrowskeje unitaty, wustupować za měr, sprawnosć a wuchowanje stwórby. Porjad swětoweje bratrowskeje unitaty je w provincialnym porjedže bjezposrědnje zadžělan. Wulka wažnosć kładžeše so na schadźowanju synody na to, porjad tak formulować, zo je za nowe formy wosadneho žiwjenja wotewrjeny. Nowy cyrkwinski porjad budže po jeho wučišćenju a rozposlanju — po wšem zdaću přichodne léto — plaćiwu a wotměni wot léta 1959 plaćiwu porjad.

Europsko-twjerdźiznowa bratrowska synoda je jedna z 18 prowincow Ochranowskeje bratrowskeje wosady. Jej přisluša Ochrańowski distrikt z wosadami w NDR kaž tež Bad Boll, kotremuž slujeja wosady w Zwjazkowej republice, w Šwicarskej, Nižozemskej, Danskej a Šwedskej. Prowincialna synoda ma 86 hłosokmanyh a džewjeć poradźowacych člonow. Zwjetša schadźuju so wone po distriktach. Tohodla měješe tute wurjadne zeńdženje wosebitu wahu. (ena)

Zetkanje žonow 1986

Njedzelu Rogate (4. 5.) wotměchu so kaž kóždě léto w třoch wosadach našeje eforije zetkanja žonow. Wosadam we Wjazońcy, Hodźiju a Hrodzišću chcemy so z tym wutrobnje džakować za lube přihoty w tutym léće. Tema zaběraše so z prašenjami džěći wo wěrje. Džěći prašeja so za wěru. Čehodla? Wone maja žadosć. Za čim? To pak wone njewědža. Žadosć za njeznatym — žadosć za Bohom. My jako wosadni mamy, hdžyž so nas prašeja, wotmołwić. Džěći prašeja so tych, ke kotrymž maja dowěru. Snano sće runje wy tajka wosoba dowěry za džěćo, a wone so praša:

Chodžiš kóždú njedzelu kemši?
Je Bóh tón Knjez woprawdže?
Widži da Bóh tón Knjez woprawdže
wšo, štož činju?

Chceće so tutym prašenjam wuwinyć? — Chceće-li džěćo zludać, by wone zhubiło dowěru k wam.

Na mnohich zetkanjach su žony na zakładze referata přemyslowali wo tym, kak móhli džěćom při pytanju za Bohom pomhać. Na flanelowej scěnje we woltarnišću cyrkwyje pokazachu so prašenja džěći w małym wuběrku: Džěći prašeja so za wěru. Naš nadawk je, naše nazhonjenja z Bohom a z wěru džěćom džěšćowse posrědkować.

Při kofejpicu rozmołwjachu so žony hišće wo swójskich nazhonjenjach z džěćimi.

Džeń pokazowaše so po wjedrje ze swojeje najrjeńšeje strony, a cyle wěsće njezaklinča jenož w Hrodzišću po kofejpicu kěrļuš: Kak lubozna sy, meja.

Kóždá wróći so hnuta wot slýšaneho, zamyslena a wjesoła domoj.

Bóh dał, zo bě to za kóždú mały swjedžen a zo so wšitke wjesela přichodne léto na zetkanje njedzelu Rogate znowa. Albertowa

SERBSKE BOŽE SŁUŽBY

Julij 1986

6. 7. — 6. njedzela po Swjatej trojicy

Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (Albert)

Budestecy: 14.00 hodž. kemše (Albert)

17. 7. — 7. njedzela po Swjatej trojicy

Huska: 10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom (G. Lazar)

20. 7. — 8. njedzela po Swjatej trojicy

Poršicy: 8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom (Feustel)

Budyšink: 10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom (Feustel)

Bart: 10.00 hodž. kemše (Malink)

Buceky: 10.00 hodž. kemše (G. Lazar)

27. 7. — 9. njedzela po Swjatej trojicy

Njeswaćidło: 8.30 hodž. kemše (Albert)

3. 8. — 10. njedzela po Swjatej trojicy

Minakał: 9.00 hodž. kemše (Feustel)

Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (Albert)

Budestecy: 14.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom (Albert)

*Knježe, smil so nad nami,
přińdž k nam twoje žohnowanje;
budž po swojej dobroće
z nami z nowa kóždě ranje.
Ty sy naša nadžija,
wostań při nas bjez kónca.*

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Ludowe nakładnistwo Domowina, Budyšin, Sukełnska 27. Redaktor: sup. Slegfried Albert, 8600 Budyšin, Serbski kěrchow, tel. 422 01. Ekspedicija: farar G. Lazar, 8601 Buceky (Hochkirch), Kirchweg 3. — Lic. č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Čišeć: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-1056). — Wuchadźa jónkróć w měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Sp. Bautzen 4962-30-110 — Index-Nummer 32921